

Římanům 8:34b *Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a byl i vzkříšen [z mrtvých], je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!*

ST – Znamení doby, 14. února 1900, odst. 9 Kristus je Služebníkem pravého svatostánku, Veleknězem všech, kteří v Něho věří jako ve svého osobního Spasitele. Jeho místo nemůže zastávat nikdo jiný. Je Veleknězem církve a Jeho dílo nemůže konat nikdo jiný. Svou milostí je schopen uchránit každého člověka od přestoupení.

Židům 8:1-2 *¹...Máme takového velekněze, který usedl po pravici trůnu Majestátu v nebesích, ²je služebníkem svatyně a toho pravého stánku, který postavil Pán, a ne člověk.*

GC – Velký spor věků 489.1 Kristova prostřednická služba za člověka v nebeské svatyni je právě tak podstatná součást plánu vykoupení jako Jeho smrt na kříži. Toto dílo zahájil svou smrtí a po svém zmrtvýchvstání vystoupil na nebesa, aby je dokončil v nebi. Vírou smíme vstoupit za oponu, **Židům 6,20** „kam kvůli nám vešel náš předchůdce Ježíš.“ ... Pán Ježíš otevřel cestu ke trůnu Otce a díky Jeho prostřednické službě mohou být Bohu předložena upřímná přání všech, kdo k Němu přicházejí s vírou. (srv. VDV 319.1)

6T – Svědectví pro církev, 6. svazek 364.1 Jakmile se Boží dítě stane chráněncem velkého Obhájce, může přistoupit ke trůnu milosti. Jakmile poprvé projeví lítost a prosí o odpuštění, ujímá se Kristus jeho případu a přijímá jej za svůj. Jeho prosby Ježíš před Otcem předkládá jako by byly Jeho vlastní.

OHC – Naše nejvyšší povolání 50.2 Kristus je spojujícím článkem mezi Bohem a člověkem. Zaslíbil svou osobní přimlovu prostřednictvím svého jména. Vkládá veškerou sílu své spravedlnosti na stranu prosebníka. Kristus se přimlouvá za člověka a člověk, který potřebuje božskou pomoc, se přimlouvá před Bohem za sebe a využívá při tom sílu vlivu Toho, který za svět položil svůj život. Když před Bohem vyznáváme svou vděčnost za Kristovy zásluhy, naše přimlovy se stávají příjemnou vůní. Kdo jen může ocenit tuto velikou milost a lásku! Když k Bohu přicházíme skrze Kristovy zásluhy, jsme přioděni Jeho kněžským rouchem. Staví nás těsně k sobě, objímá nás svou lidskou paží, zatímco svou božskou paží se drží trůnu Nekonečného. Přidává své zásluhy jako vonné kadidlo do kadidelnice v našich rukou, aby podpořil naše prosby. Slibuje, že vyslyší a odpoví na naše prosby. (viz také 6BC 1078.7)

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 931.2 Náš Obhájce předkládá důkaz za důkazem, aby naučil své zkoušené a pokoušené následovníky, jak se satanovým pokušením bránit. Objasňuje každý pohyb nepřítelů. Řídí události. (Dopis 90, 1906)

DA – Touha věků 329.1 Ježíš, náš starší bratr, se nachází u věčného trůnu a vidí každého, kdo se k Němu obrací jako ke svému Spasiteli. Z vlastní zkušenosti zná naši slabost i naše potřeby a ví, s jakou silou na nás doléhají pokušení. Byl totiž ve všem pokoušen jako my, ale nezhrěšil. Bdí nad každým chvějícím se Božím dítětem. Jsi v pokušení? On tě vysvobodí. Jsi slabý? On tě posilní. Chybí ti poznání? On tě osvítí. Jsi zraněný? On tě uzdraví. (srv. TV 208.6)

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 931.1 Kristus je schopen zcela zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí s vírou. Pokud Mu to dovolí, očistí je od veškeré nečistoty. Pokud se však drží svých hříchů, nemohou být zachráněni, protože Kristova spravedlnost nepřikrývá žádný nevyznaný hřích. Bůh prohlásil, že lidé, kteří přijímají Krista jako svého Vykupitele a uznávají Ho jako Toho, kdo z nich snímá všechny hříchy, získají odpuštění ze svých přestoupení. To jsou podmínky naší volby. Spása člověka závisí na tom, zda přijme Krista vírou. Ti, kdo Ho nepřijmou, ztratí věčný život, protože odmítli využít jediný prostředek, který Otec a Syn poskytli pro záchranu hynoucího světa (Rukopis 142, 1899).

Jeremiáš 3:13a *Jen uznej svou vinu, že ses vzbouřila proti Hospodinu, svému Bohu.*

Ezechiel 36:25-27 ²⁵Pokropím vás čistou vodou a budete čistí; očistím vás od všech vašich nečistot a od všech vašich bůžků. ²⁶Dám vám nové srdce a nového ducha dám do vašeho nitra. Odstráním srdce kamenné z vašeho těla a dám vám srdce masité. ²⁷Svého ducha dám do vašeho nitra a způsobím, že budete žít podle mých ustanovení a má nařízení budete zachovávat a plnit.

SD – Synové a dcery Boží 22.3 Z Kristovy poslušnosti pochází nevyčerpatelný zdroj dokonalé poslušnosti. V nebi jsou Jeho zásluhy, Jeho sebezapření a sebeobětování považovány za drahocenné kadidlo, které je přinášeno spolu s modlitbami Jeho lidu. Když upřímné a pokorné modlitby hříšníků stoupají k Božímu trůnu, Kristus k nim připojuje zásluhy svého vlastního života v dokonalé poslušnosti. Naše modlitby díky tomuto kadidlu získávají příjemnou vůni. Kristus se zaručil, že se za nás bude přimlouvat. A Otec Syna vždy vyslyší.

SD – Synové a dcery Boží 22.4 Toto je tajemství zbožnosti. To, že Kristus přijal lidskou přirozenost a svým životem plným ponížení pozvedl morální hodnotu člověka u Boha. To, že vynesl osvojenou přirozenost člověka k Božímu trůnu a tam představil Otci své děti, aby jim Bůh udělil čest převyšující tu, která byla udělena andělům – to je pro celý vesmír úžasný zázrak, to tajemství, do kterého andělé touží nahlédnout. To je láska, při které srdce hříšníka roztává. SD 22.4

2. Petrův 1:3-4 ³Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho *je třeba* k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal [vlastní] slávou a mocí. ⁴Tím nám byla darována vzácná a veliká zaslíbení, abyste se skrze ně stali účastníky božské přirozenosti a unikli zkáze, *kteřá je ve světě v žádostivosti*.

AA – Skutky apoštolů 52.2 Kristus před Božím trůnem prosí za svou církev; prosí za ty, které vykoupil svou krví. Staletí ani tisíciletí nemohou oslabit účinnost Jeho smířčí oběti. Ani život ani smrt, ani výšiny ani hlubiny nás nedokážou odloučit od Boží lásky, která je v Kristu Ježíši; ne proto, že bychom se Ho tak pevně drželi, ale proto, že On tak pevně drží nás. (srv. PNL 318.3)